

Yavaş-yavaş sevdim səni

Yavaş-yavaş sevdim səni,
Hər gün bir az da sevdim.
Ən çox bu qış sevdim səni,
Qarda, ayazda sevdim.
Gör bir nə tez isinişdik
Havalər soyuyanda.
Adamlar qalın geyinib,
Ağaclar soyunanda.
Qar altından baş qaldıran
Çiçəktək sevdim səni.
İstisinə qızındığım
Ocaqtək sevdim səni.
Hələ bu cür sevməmişdim
Ömrüm boyu heç kimi.
Səni sevdim qar üstündə
Yem axtaran quş kimi.
Qorxa-qorxa bu sübh çağ
Nə baxırsan göyə sən?
Deyirsən ki, günəş çıxıb,
Qar əriyir deyəsən...

Qara paltarlı qadın

Kişilər bir olmur atam balası
Qorxağı var, igidi var,
Amma hər kişinin öləndən sonra
Qəbri üstə ağlamağa
Bir qara paltarlı
gözəl bir qadına ümidi var,
Sən öləndə kim olacaq
gözlərini bağlayan?
Qardaşımı olacaq, yadımı olacaq?
Bu dünyada bəlkə sənə
ən çox ağlayan,
Ən çox ağlatdığın qadın olacaq?!
Göz yaşları yuduqca baş daşını
Qəbrində qurcalanıb, deyəcəksən:
İlahi, illər boyu ağlatdığım bu qadın
Görən necə saxlayıbdır
bu qədər göz yaşını?!
Bircə kərə nə saçını oxşamışam,
Nə gözünlü silmişəm.
Gözlərimə batır indi
saçlarının hər dənə,
İllər boyu bu qadına
mən axı dərd vermişəm,
İndi görən niyə çəkir dərdimi?
Bu qadın baş daşımı
öpüb sıgallamaqdansa,
Yumruğuyla döyşə-döyşə yaxşıdı.
Qəbrimin üstündə ağlamaqdansa,
Məni söysə yaxşıdı.
Yeri-yeri, qara paltarlı qadın,
Kiri-kiri, qara paltarlı qadın.
Bu qəbir də min qəbirdən biridir.
Baş daşımı bəsdir basdın bağına,
Bütün mənə ağlayanlar kiritdi,
Sən də kiri, qəbrim damır, ağlama...

Güzgü

Bu güzgüyə bir vaxt qoşa baxardıq, -
bu güzgüdə yerin indi boş qalıb.
Bəlkə səndən bu güzgünün canında
dodaq qalıb, kirpik qalıb, qaş qalıb?
Göz yaşların canındadı, bəlkə də
damla-damla əriyəcək bu güzgü.
Bir gün sənün ayağıyla dünyada
ayaq açıb yeriyəcək bu güzgü.
Bəlkə, səni axtaracaq, gəzəcək
milyon-milyon adamların içində.
Görən kimi tanıyacaq üzünü
ən qaranlıq axşamların içində.
Qaçacaqsan bu güzgünün əlindən,
Dönəcəksən o döngəyə, bu tinə.
Adamları, maşınları, evləri
Atacaqsan bu güzgünün cənginə.

Gedək biz olmayan yerə

Gəl əl-ələ tutub gedək
Gedək biz olmayan yerə.
Hər dərdi unudub gedək,
Dərdimiz olmayan yerə.

Burda qoyaq özümüzü,
Bu qırıqan üzümüzü

Könlüm şeir istəyir

"Göy üzünü daş saxlamaz"

*80-ci illərdə şeirsevənlərin
könlünə yatan, duyğularına
hopan bu şeiri Ramiz Rövşən
yazıb... "Qara paltarlı qadın"
kimi yüksək bədii dəyəərə ma-
lik şeirlər, gerçəkliklərin bə-
dii ifadəsi olan "Süd dişinin
ağrısı" kimi poemalar Ramiz
Rövşən imzasını ictimaiyyətin
poeziyaya münasibəti səviy-
yəsində sevdirdi...*

*Xalq şairi Ramiz Rövşən-
nin bir neçə şeirini təqdim
edirik...*

"Azərbaycan Ordusu"

Bu köhnəlmiş sözümlü,
Gedək söz olmayan yerə.

Bir kimsə tutmasın xəbər,
Gəl çıxıb gedək birtəhər.
Bu ev, bu küçə, bu şəhər,
Bu dəniz olmayan yerə.

...Atam oğlu, az çapala
Sən deyən çətin tapıla.
Bu Ramizi kim aparar,
Bu Ramiz olmayan yerə?!

Ayrılıq

Yenə bu şəhərdə üz-üzə gəldik
Neyləyək, ayrıca şəhərimiz yox.
Bəlkə də, biz xoşbəxt ola bilərdik,
Bəlkə də, xoşbəxttik, xəbərimiz yox.

Aradan nə qədər il keçib görən,
Tanıya bilmədim, məni bağışla.
Mən elə bilirdim, sənsiz ölərəm,
Mən sənsiz ölmədim, məni bağışla!

"Ölmədim" deyirəm, nə bilim axı, -
Bəlkə də, mən sənsiz ölmüşəm elə,
Qəbirsiz-kəfənsiz ölmüşəm elə.

Bəlkə də, biz onda ayrılmayırdıq,
Nə mən indikiydim, nə sən indiki,
Ayrıldıq, şeytanı güldürdük onda;
Bu ilin, bu ayın, bu gündəki,
Elə bu küçənin bu tinindəki
məni də, səni də öldürdük onda.

...Sağımız-solumuz adamlarla dolu,
Qol-qola kişilər, qadınlar keçir.
Özündən xəbərsiz, ömründə min yol
Özünü öldürən adamlar keçir.

Keçir öz qanına batan adamlar,
Bir də ki, qan hanı?
Qan axı yoxdu.
Hamı günahkardı dünyada, amma
Dünyada heç kəsin günahı yoxdu.

Bizsiz yazılmışdı bu tale, bu baxt,
Sapandıdan atılan bir cüt daşq biz.
Bəlkə bu dünyada on-on beş il yox,
Min il bundan qabaq ayrılmışq biz.
Halal yolumuzu dəyişib, nəsə

Çaşmışıq, bir özge yoldan getmişik.
Bəlkə min il qabaq səhv düşüb nəsə,
Minillik bir səhvə qurban getmişik.

Dəyişib yerini bəlkə qış-bahar,
Qarıb dünyanın şəhəri, kəndi.
Bəlkə öz bətnində ögey analar
Ögey balaları gəzdirir indi.

Ömrüm başdan-başa yalandı bəlkə,
Taleyim başqaymış doğrudan elə.
O yoldan ötən qız, anamdı bəlkə,
Bəlkə də oğlumdu bu oğlan elə.

Bu yalan ömrümdə
görən sən nəsən?
Bəlkə heç sevgilim deyilsən mənim.
Anamsan, bacımsan,
nənəmsən, nəsən?!..
Bircə Allah bilir, nəyimsən mənim.

Bizi kim addadar bu ayrılıqdan,
Çatmaz dadımıza, nə yol, nə körpü.
Ölünsən, dirisən, hər nəsən, dayan!
Dayan, heç olmasa əlindən öpüm...

Deyirsən: "Ölüyəm, ölünü öpmə..."
Əlimin içində, soyuyur əlin.
Deyirsən: "Sən allah, əlimi öpmə,
əlimdən, deyəsən, qan iyi gəlir..."

Ölmək

Bulud kimi ölmək bir yaz yağışında.
Ümid kimi ölmək, bir qız baxışında.
Bir yel qanadında yarpaq kimi ölmək
Bir qəbir altında, torpaq kimi ölmək.

Bir gül kimi ölmək, bir güldən içində.
Bülbül kimi ölmək, bir hicran içində.
Bir səs kimi ölmək, bir kar qulağında.
Bir söz kimi ölmək, bir lal dodağında.

Gündən günə ölmək,
Dönə-dönə ölmək.
Öldükcə dirilmək,
Sonra yenə ölmək...

Bağışla

Bir ötən sevgini unuda bilsəm,
Könlümü sevginlə ovuda bilsəm,
Bir axşam yanına, qayıda bilsəm
Bağışla, bağışla, məni bağışla...

Bağışla qapını döyə bilmirəm,
Bağışla sevirəm, deyə bilmirəm.
Özüm də bilmirəm, ah niyə bilmirəm,
Bağışla, bağışla, məni bağışla...

Bir sönən ocağın külünə yanma
Ömrümün ayına, ilinə yanma
Desəm ki, sevmirəm
gəl mənə inanma,
Bağışla, bağışla, məni bağışla...
Bağışla məni...

Yağış yuyur, gün qurudur

Bu yerləri bu göyləri
Yağış yuyur, gün qurudur.
Bu dünyada çox şeyləri
Yağış yuyur, gün qurudur.

Gözümüzün yaşını da,
Bağrımızın başını da
Qəbrimizin daşını da
Yağış yuyur, gün qurudur.

Gələn nədi, gedən nədi?
Bələk nədi, kəfən nədi?
Bu dünya öz kefindədi
Yağış yuyur, gün qurudur.

...Ulduzların tozunu da,
Lap günəşin özünü də,
Lap yağışın özünü də
Yağış yuyur, gün qurudur.

Baş redaktor

polkovnik-leytenant
İlham BEHBUDOV

Telefonlar

Baş redaktor: (012) 510-71-97 (faks);
Baş redaktorun müavini: (012) 510-64-27;
Məsul katib: (012) 510-71-98;
Məktublar şöbəsi: (012) 510-64-28.

Ünvanımız

Bakı şəhəri, akademik
Şəfaət Mehdiyev küçəsi 144,
"Qızıl Şərq" hərbi şəhərciyi

Növbətçi

leytenant
Mahmud MÖHBALİYEV

Qəzetin hesabı

Nərimanov Rayon Xəzinədarı
Kod: 200189
VÖEN: 1500428611